

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

4. søndag i treenighetstiden – 17. juni 2018

Prekentekest: Matt 16, 24-27

Lesetekst I: Jos 24,19-24

Lesetekst II: Ef 2,1-10

Å følge etter Jesus

Innledning

Jesus visste at han ikke skulle lede disippelflokken med sitt fysiske nærvær i årevis framover. Der i traktene omkring Cæsarea Filippi, ved foten av Hermonfjellet, begynner en ny epoke i hans disippeltrening. Nå retter han oppmerksomheten mer mot det indre liv og hvilke egenskaper som vil bli viktige for dem. Her avlegger Peter sin bekjennelse til Jesus som Guds Messias, og Jesus gir ham ikke mindre enn himmelrikets nøkler, v19. Like etter forbereder han dem på at han skal forlate dem på en grusom måte. Den samme Peter irettesetter ham og får sitt pass påskrevet: «Du har ingen sans for det som hører Guds rike til!» Så kommer vår tekst der Jesus gir sine instruksjoner for hvordan de skal innrette sitt liv etter at han har forlatt dem. Etter vår tekst følger den uvirkelige åpenbarelsen oppe på fjellet som Peter og to av de andre disiplene får. Først så høyt oppe, dernest fullstendig på bunn og så himmelhøyt igjen! Her kan det komme godt med noen...

..leveregler for en Jesu etterfølger

Complete Jewish Bible bruker ordet *talmidim* for disipler. Uttrykket står for de som forlot sin familie for å studere og følge livet til sin lærer (rabbi). Studiet skulle ikke bare ende opp med å kunne det læreren kunne, men å bli den *mennesketype* læreren var. Flere steder i NT kommer denne forståelsen til uttrykk. (Matt 10,24-25; Luk 6,40; Mark 3,13-19; Joh 13,15). En rabbi kunne velge ut dem som han anså kunne bli som sin læremester, men andre kunne også slutte seg til flokken i håp om å oppnå det samme.

Det er helt tydelig at Jesus mener at å følge etter ham innebærer et bevisst valg. «..om noen vil..»v24. Selv om han foretok en utvelgelse, kunne ikke etterfølgelse skje ved tvang. Som ganske små kan nok andre ta visse valg for oss, men en dag må hver av oss ta et bevisst valg. For forkynneren kan det være krevende å sette sine tilhørere på valg. Mange har skremt tilhørere bort i stedet for å lede dem inn. Like fullt er det i hele skriften en stadig påminnelse om at hver og en må ta stilling til Guds utfordring. Josva hadde tydeligvis gjort det på den gode måten: *Da sa Josva til dem: «Så er dere vitner mot dere selv at dere har valgt Herren og vil tjene ham.» De svarte: «Vi er vitner!»* Jos 24,22.

Konsekvenser av valget

Det er også bare etter et bevisst valg om å følge Jesus at man kan fornekte seg selv. I Ef 2 viser Paulus at det er bare to alternativ, enten følge Jesus, eller *lystene i vårt eget kjøtt og blod* - som igjen styres av *herskeren i himmelrommet*. På samme måte sier Jesus at hans etterfølgere ikke kan tjene både Gud og Mammon (Matt 6.24) og at de ikke kan følge både ham og egne lyster. De skal ikke tenke på å redde sitt eget skinn og heller ikke forsøke å tilegne seg «hele verden». Lønn til etterfølgeren deles ut av Jesus selv ved hans gjenkomst.

Et slikt liv kan synes usedvanlig anstrengende. Det er viktig å merke seg at det er snakk om å *følge*

etter en som går foran. Jesus snakket mye om det. Sauene fulgte gjeteren, tjenerne fulgte sin herre, soldatene fulgte sin offiser. Han er den som går foran og kjenner veien, ja, er veien. Det er altså heller ingen som tvinges til å følge, men alle som vil, får bli med.

Men etterfølgelse er krevende. Det er tale om å styre egne drifter og behov og ikke la kjødets lyst overta kommandoen. Egoismen har fra Adams tid vært medfødt, og ofte både tiljublet og påskyndet. Han som selv ga avkall på sitt eget, tok på seg tjenerskikkelse og ble mennesker lik (Fil 2,7), viser at å fornekte seg selv gir en langt dypere og varigere kvalitet. Å ta sitt kors opp betyr nok å bære all form for smerte, ubehag, lidelse, savn og nød som måtte møte den enkelte. Men i vår del av verden kan også det som i utgangspunktet skal være godt, bli et kors.

Ei kristen kvinne i Beit Jala utenfor Betlehem uttrykte en gang overfor vår norske gruppe medlidenhet med oss som levde i et så gjennomsyret materialistisk samfunn og samtidig slet med liberal teologi. Hun hadde sitt kors å bære, vi et helt annet.

Eget og andres kors

Jesus sier også at korset er vårt eget, etterfølgeren skal ikke måtte bære andres kors. Det kan skape respekt for hva andre skal måtte bære på, forståelse for andres valg, men også nød for andres ve og vel.

Denne innlevelsen har Bjørn Eidsvåg mesterlig uttrykt i salmen 'Eg ser'. Ja, det er mye *du må ... sjøl*, men Jesus er der hele veien og *han har gjort død til liv for deg*.

Dette ligger også klart i vår tekst, der Jesus sier at den som mister sitt liv for hans skyld, skal finne det. Det har Vidar Kristensen uttrykt i sin sang 'Jeg har en venn' der han sier at *det livet jeg lever nå, det er ditt liv alene, det er deg jeg skal tjene*.

Jesu gjenkomst er en del av kirkens trosbekjennelse, men at han skal *lønne hver og en etter det han har gjort*, v27, utfordrer en kirke som fastholder troen alene og nåden alene. Men den som har vært en Jesu etterfølger i dette livet, har bare salighet i vente i det neste.

Per Larsen

Tidl. misjonssekretær i Israelsmisjonen

per-larsen@lyse.net

*Eg ser at du e trøtt,
men eg kan ikkje gå alle skrittå for deg.
Du må gå de sjøl,
men eg vil gå de med deg,
eg vil gå de med deg.*

*Eg ser du har det vondt,
men eg kan ikkje grina alle tårene for deg.
Du må grina de sjøl,
men eg vil grina med deg.
eg vil grina med deg.*

*Eg ser du vil gi opp,
men eg kan ikkje leva livet for deg.
Du må leva det sjøl,
men eg vil leva med deg,
eg vil leva med deg.*

*Eg ser at du e redd,
men eg kan ikkje gå i døden for deg.
Du må smaka han sjøl,
men eg gjer død til liv for deg,
eg gjer død til liv for deg
Eg har gjort død til liv for deg.*

*Jeg har en venn som har gitt sitt liv
for at jeg skal få leve.
Det finnes intet alternativ,
det nytter ikke å streve.*

*Fordi jeg lever så milevidt
i fra Guds vilje med livet mitt,
fikk jeg dommen, slik lød den:
Du skal dømmes til døden!*

*Denne dommen er absolutt,
og jeg kan ikke anke.
Men når jeg innser at alt er slutt,
har Gud en frelsende tanke:*

*Til jorden sender Han Jesus som
tar på seg både min skyld og dom,
og når han drepes uskyldig,
blir min dødsdom ugyldig.*

*Tenk jeg skal ikke dø fordi
Jesus døde istedet!
All min dødsangst er nå forbi,
den er byttet med glede.*

*Ja, Jesus hjelp meg å klart forstå
at det livet jeg lever nå,
det er ditt liv alene,
det er deg jeg skal tjene.*

